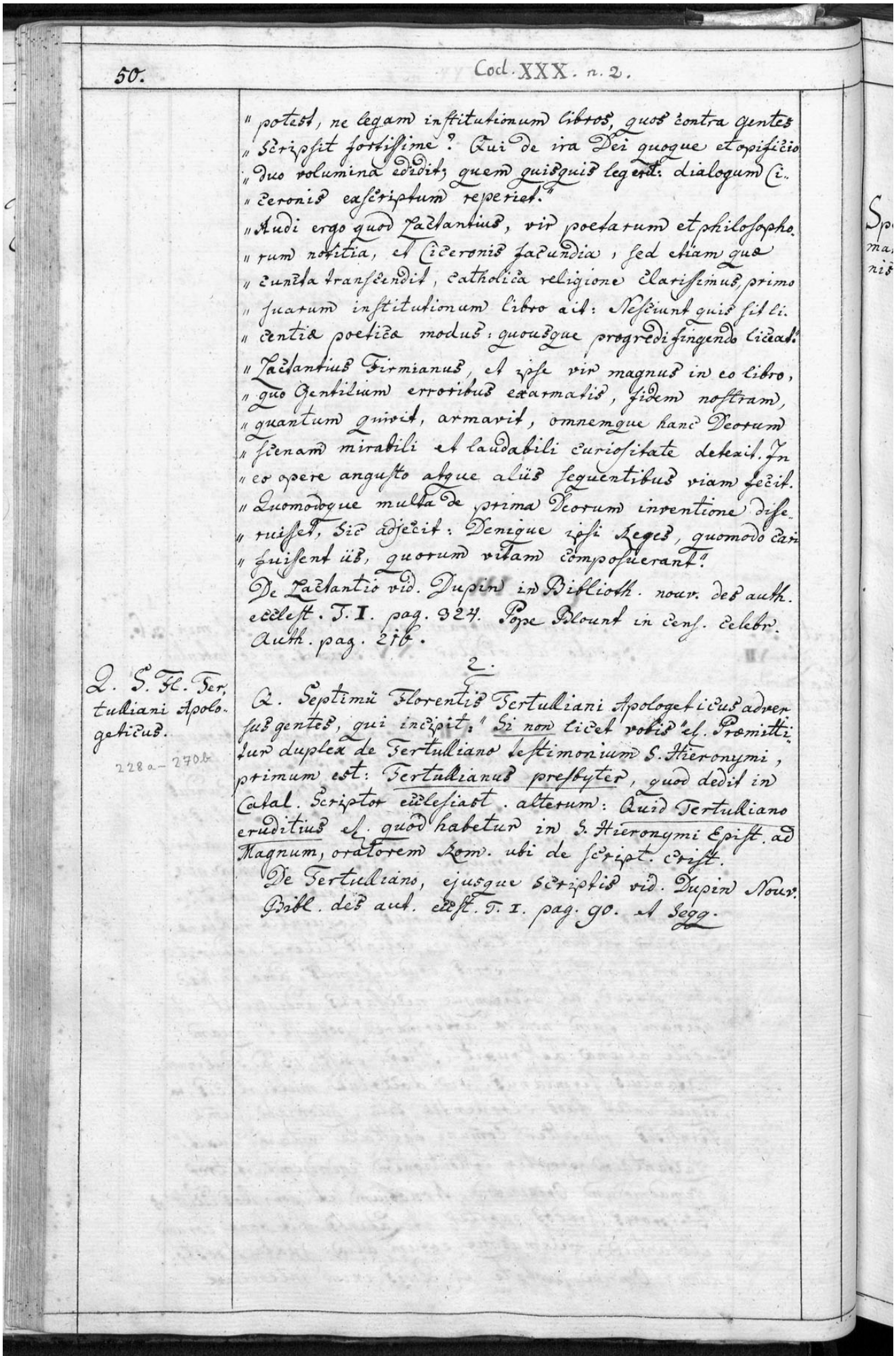
**Seitenstetten, Benediktinerstift, Cod. 31 [heute: Cambridge/USA, Harvard University, Houghton Library,
MS Lat. 121]**

, 50.

50. Cod. XXX. n. 2.

" potest, ne legam institutionum libros, quos contra gentes
" scripsit fortissime? Qui de ira Dei quoque et opificio
" duo volumina edidit, quem quisquis legerit: dialogum Ci-
" ceronis ascriptum reperiet."
" Audi ergo quod Lactantius, vir poetarum et philosopho-
" rum notitia, et Ciceronis facundia, sed etiam qua
" cuncta transcendit, catholica religione clarissimus, primo
" suarum institutionum libro ait: Nesciunt quis sit li-
" centia poetica modus: quousque progredi fingendo liceat."
" Lactantius Firmianus, et ipse vir magnus in eo libro,
" quo Gentilium erroribus exarmatis, fidem nostram,
" quantum quivit, armavit, omnemque hanc Deorum
" fidem mirabili et laudabili curiositate detexit. In
" eo opere angusto atque aliis sequentibus viam fecit.
" Quomodoque multa de prima Deorum inventione dise-
" ruisset, sic adjecit: Denique ipsi Reges, quomodo cari
" fuissent iis, quorum vitam composuerant."
De Lactantio vid. Dupin in Biblioth. nouv. des auth.
eccles. T. I. pag. 324. Pope Blount in cens. celebr.
auth. pag. 216.

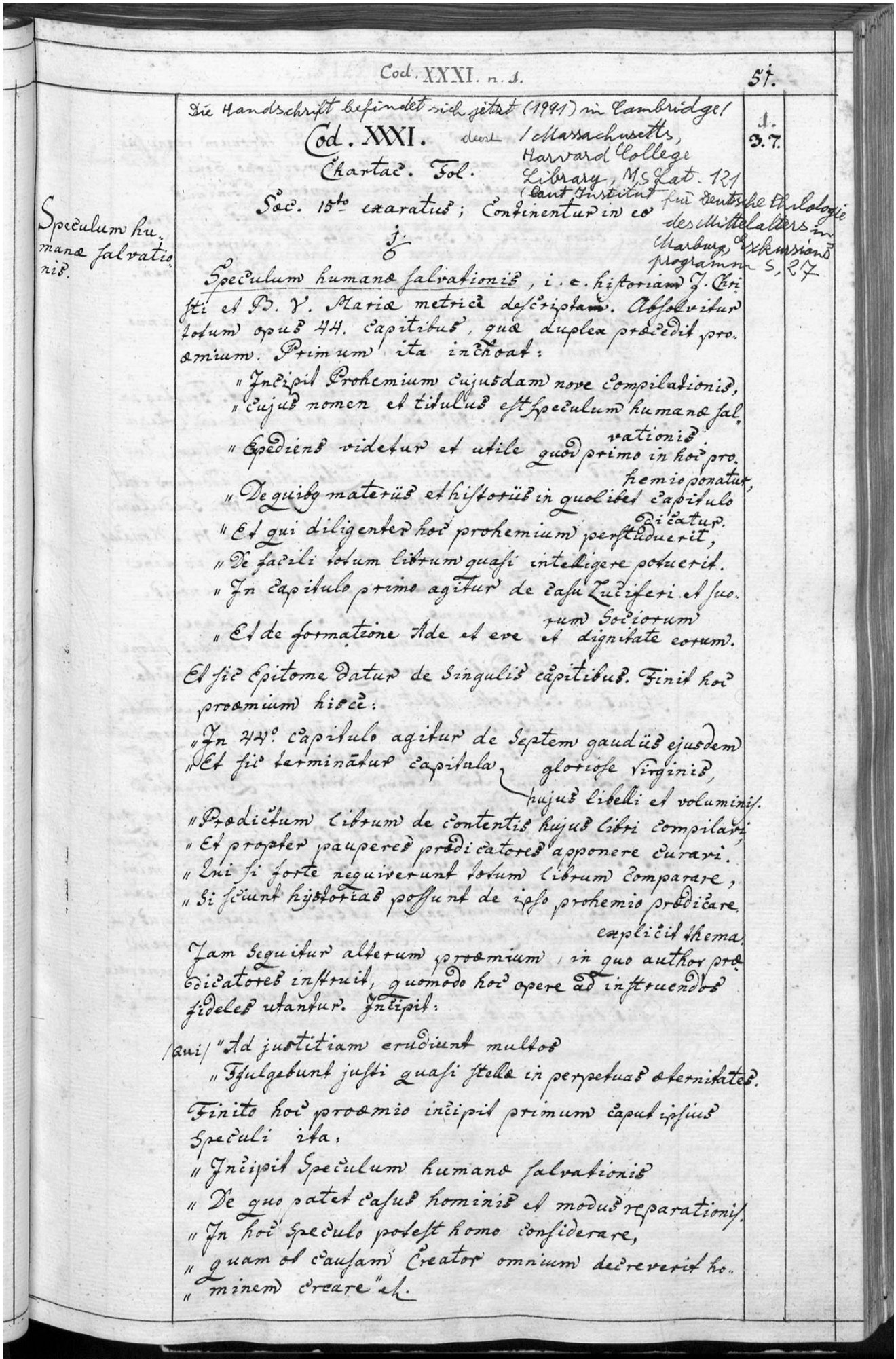
2.

2. S. Fl. Tertulliani Apologeticus. 228a–270b

2. Septimii Florentis Tertulliani Apologeticus adver-
sus gentes, qui incipit: " Si non licet vobis " el. Promitti-
tur duplex de Tertulliano testimonium S. Hieronymi,
primum est: Tertullianus presbyter, quod dedit in
catal. Scriptor eccles. alterum: Quid Tertulliano
eruditius et quod habetur in S. Hieronymi Epist. ad
Magnum, oratorem Rom. ubi de script. christ.
De Tertulliano, ejusque scriptis vid. Dupin Nouv.
Bibl. des aut. eccl. T. I. pag. 90. et Segq.

**Seitenstetten, Benediktinerstift, Cod. 31 [heute: Cambridge/USA, Harvard University, Houghton Library,
MS Lat. 121]**

, 51.

Cod. XXXI. n. 1. 51.

Die Handschrift befindet sich jetzt (1991) in Cambridge/ Massachusetts, Harvard College Library, MS Lat. 121 (laut Institut für deutsche Philologie des Mittelalters in Marburg, Exkursion Programm S. 27)

Cod. XXXI. dessr. 1. 3. 7.

Chartac. Fol.

Soc. 15to exaratus; Continentur in eo

j.

Speculum humanæ salvationis.

Speculum humanæ salvationis, i. e. historiam J. Christi et B. V. Mariæ metricè descriptam. Absolvitur totum opus 44. capitibus, quæ duplex præcedit proœmium. Primum ita inchoat:

„ Incipit Prohemium cujusdam novæ compilationis,
„ cujus nomen et titulus est Speculum humanæ salvationis.
„ Expediens videtur et utile quod primo in hoc prohemio sonatur,
„ De quibus materiis et historiis in quolibet capitulo dilucidatur.
„ Et qui diligenter hoc prohemium perstuduerit,
„ De facili totum librum quasi intelligere poterit.
„ In capitulo primo agitur de casu Luciferi et sociorum suorum
„ Et de formatione Adæ et Evæ et dignitate eorum.

Et sic epitome datur de singulis capitibus. Finit hoc proœmium hisce:

„ In 44to capitulo agitur de Septem gaudiis ejusdem gloriosæ Virginis,
„ Et sic terminatur capitula, hujus libelli et voluminis.
„ Prædictum librum de contentis hujus libri compilare,
„ Et propter pauperes prædicatores apponere curavi.
„ Uni si forte requiverunt totum librum comparare,
„ Si sciunt historias possunt de ipso prohemio prædicare.

explicit thema.

Jam sequitur alterum proœmium, in quo author prædicatores instruit, quomodo hoc opere ad instruendos fideles utantur. Incipit:

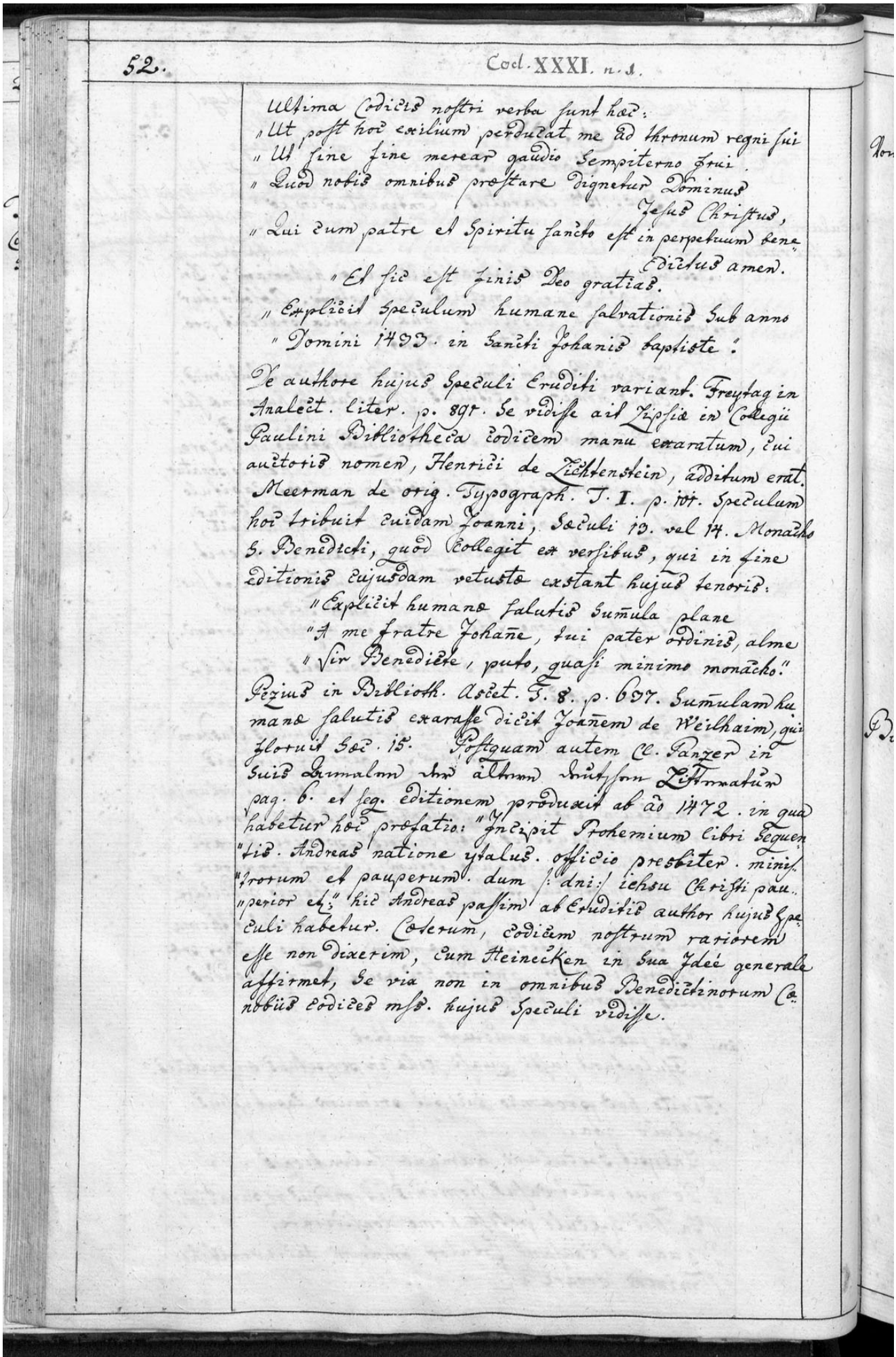
[aui] „ Ad justitiam erudiunt multos
„ Fulgebunt justi quasi stellæ in perpetuas æternitates.

Finito hoc proœmio incipit primum caput ipsius Speculi ita:

„ Incipit Speculum humanæ salvationis
„ De quo patet casus hominis et modus reparationis,
„ In hoc Speculo potest homo considerare,
„ Quam ob causam Creator omnium dedignatus est hominem creare" etc.

**Seitenstetten, Benediktinerstift, Cod. 31 [heute: Cambridge/USA, Harvard University, Houghton Library,
MS Lat. 121]**

, 52.

Ultima Codicis nostri verba sunt hæc:
„Ut post hoc exilium perducat me ad thronum regni sui
„Ut sine fine merear gaudio sempiterno frui.
„Quod nobis omnibus præstare dignetur Dominus
Jesus Christus,
„Qui cum patre et Spiritu sancto est in perpetuum bene
dictus amen.
„Et sic est finis Deo gratias.
„Explicit speculum humane salvationis sub anno
„Domini 1493. in sancti Johannis baptiste."

De authore hujus Speculi Eruditi variant. Freytag in Analect. liter. p. 891. se vidisse ait Lipsiæ in Collegii Paulini Bibliotheca codicem manu exaratum, cui auctoris nomen, Henrici de Lichtenstein, additum erat. Meerman de orig. Typograph. T. I. p. 101. Speculum hoc tribuit cuidam Joanni, Seculi 13. vel 14. Monacho S. Benedicti, quod collegit ex versibus, qui in fine editionis cujusdam vetustæ exstant hujus tenoris:
„Explicit humane salutis cumula plane
„A me fratre Johāne, cui pater ordinis, alme
„Vir Benedicte, puto, quasi minime monācho."
Pezius in Biblioth. ascet. T. 8. p. 697. Cumulam humane salutis exaratse dicit Joannem de Weilheim, qui floruit Sec. 15. Postquam autem Cl. Panzer in suis Annalen der ältern Deutschen Litteratur pag. 6. et seq. editionem produxit ab ao 1472. in qua habetur hoc prolatio: „Incipit Prohemium libri sequentis. Andreas natione ytalus. officio presbiter. minimorum et pauperum. dum [illegible] dni: ihesu Christi pauperior ej." hic Andreas passim ab Eruditis author hujus Speculi habetur. Cæterum, codicem nostrum ratiorem esse non diaerim, cum Steinecken in sua Idée generale affirmet, se via non in omnibus Benedictinorum Cœnobiis codices mss. hujus Speculi vidisse.

**Seitenstetten, Benediktinerstift, Cod. 31 [heute: Cambridge/USA, Harvard University, Houghton Library,
MS Lat. 121]**

, 53.

Von dem Lexhl.

2.

De nobilitate idiomate teutonico, ejusdem cum priore fae culi. Tituli loco, quo caret, in fronte ejus interrogatur: „Was ist Lexhl?" Et respondetur: „Lexhl ist stolz gotlinsz „und Frawerlinsz lieb Lexhl ist Volkommn tugnd in „allen grossesz gotes minst allain in dem menschen, duz „in allen gutten und edlen tugnd: etc.

Proxima sectio inscribitur: „Von wann der Lexhl komen „ist; et talium inscriptionum habentur octodecim, qua rum ultima est: „Von den Etzigen". Opusculum hoc quinque foliis absolvitur. De auctore adhuc nihil reperi.

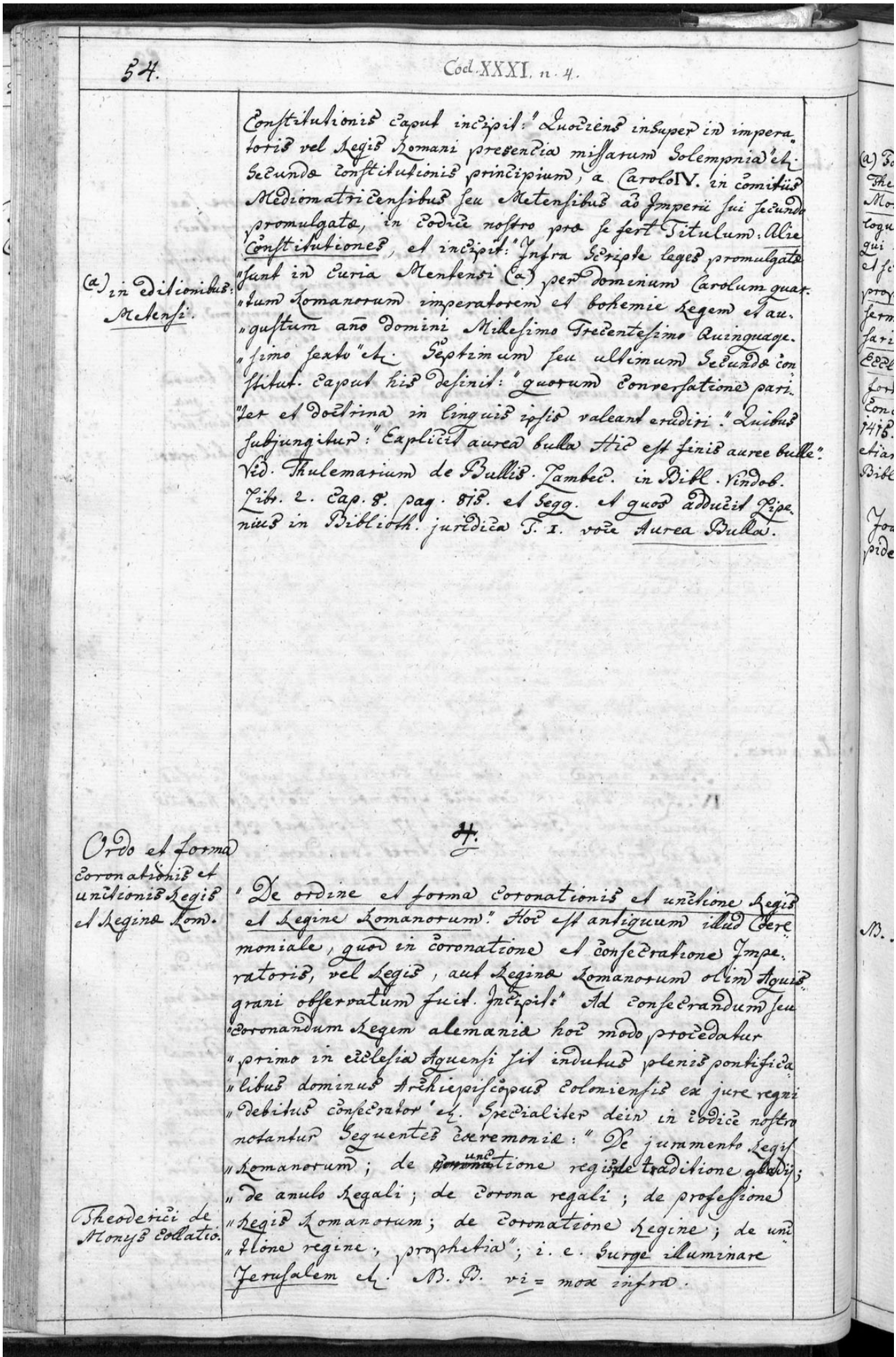
Bulla aurea.

3.

Bulla aurea, seu lex illa Carolina, quam Carolus IV. Rom. Imp. in comitiis Norimberg. ao 1356. habitis promulgavit. Foliis constat 17, capitibus 30, in qui bus ad Concordiam inter Electores fovendam, et pacificam Regis Roman. electionem procurandam, forma, seu modus et ritus procedendi in celebranda sive Roman. Regis, sive Imperatoris electione, et Singulorum eligenti um numerus, officia, locus, comitatus ad jura de terminantur, aliaque plura Statuuntur ad generale im perii regimen pertinentia. Auream Bullam duplici constare constitutione, satis jam notum est. Prima promulgata est ab Imperatore in comitiis Norimberg. 1356. regnorum ejus ao decimo, Imperii vero primo, capitibus 29. Et incipit: „In nomine Sancte et indivi „due Trinitatis feliciter amen. Karulus quartus divi „na favente clementia romanorum imperator semper „augustus et bohemie rex ad perpetuam rei memoriam. „Omne regnum in se divisum desolabitur Nam princips „ejus facti sunt Socii furum." Ultimum hujus prima

**Seitenstetten, Benediktinerstift, Cod. 31 [heute: Cambridge/USA, Harvard University, Houghton Library,
MS Lat. 121]**

, 54.

Constitutionis caput incipit: "Quociens insuper in imperatoris vel Regis Romani presencia missarum solempnia" &c. Secundo constitutionis principium, a Carolo IV. in comitiis Medimatricensibus seu Metensibus ao Imperii sui secundo promulgato, in codice nostro pro se fert Titulum: Alie Constitutiones, et incipit: "Infra scripte leges promulgate "sunt in curia Mentensi (a) per dominum Carolum quar. "tum Romanorum imperatorem et bohemie Regem et au. "gustum ano domini Milesimo Trecentesimo Quinquage. "simo sexto" &c. Septimum seu ultimum Secundo constitut. caput his definit: "quorum conversatione pari. "ter et doctrina in cunctis ipsis valeant erudiri." Quibus subjungitur: "Explicit aurea bulla Hic est finis auree bulle". Vid. Thulemarium de Bullis. Lambec. in Bibl. Vindob. Lib. 2. Cap. 8. pag. 815. et Segg. et quod adducit Lipenius in Biblioth. juridica T. I. voce Aurea Bulla.

(a) in Ditionibus Metensi.

14.

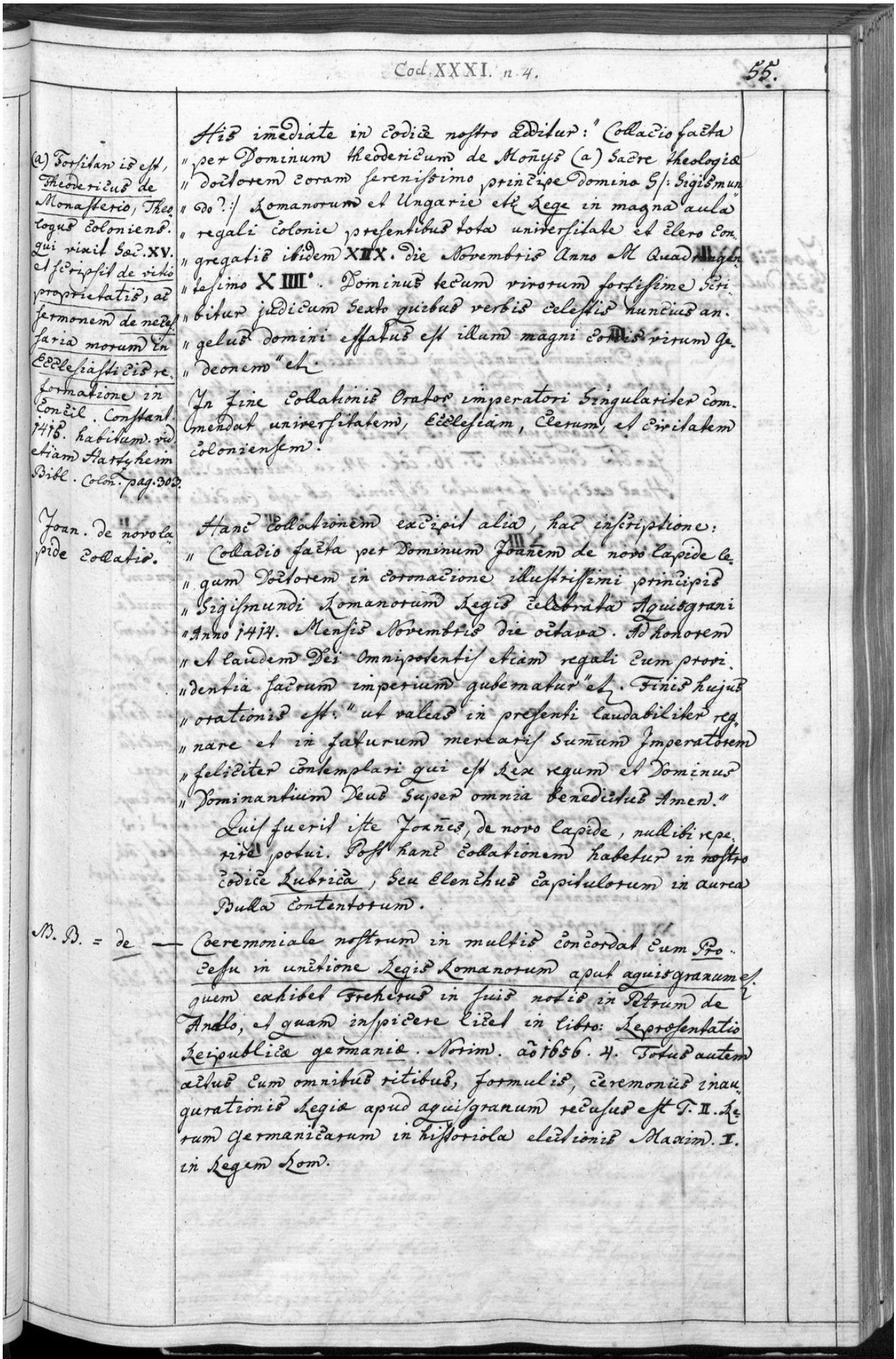
Ordo et forma coronationis et unctionis Regis et Regine Rom.

"De ordine et forma coronationis et unctione Regis et Regine Romanorum". Hoc est antiquum illud Ceremoniale, quod in coronatione et consecratione Imperatoris, vel Regis, aut Regine Romanorum olim Aquisgrani observatum fuit. Incipit: "Ad consecrandum seu "coronandum Regem alemanie hoc modo procedatur "primo in ecclesia Aquensi sit indutus plenis pontificalibus dominus Archiepiscopus Colonienſis ex jure regni "debitus consecrator" &c. Specialiter deinde in codice nostro notantur Sequentes Ceremonie: "De juramento Regis "Romanorum; de coronatione regis de traditione gladij; "de anulo Regali; de corona regali; de professione "Regis Romanorum; de coronatione Regine; de uni. "tione regine; prophetia"; i. e. Surge illuminare Jerusalem &c. N. B. vi = mox infra.

Theodorici de Monys collatio.

**Seitenstetten, Benediktinerstift, Cod. 31 [heute: Cambridge/USA, Harvard University, Houghton Library,
MS Lat. 121]**

, 55.

His immediate in codice nostro additur: "Collacio facta
per Dominum Theodericum de Monys (a) Sacre theologie
doctorem coram serenissimo principe domino S: Sigismun
do ?: Romanorum et Ungarie etc Rege in magna aula
regali colonie presentibus tota universitate et clero con
gregatis ibidem XIIX. die Novembris Anno M Quadringen
tesimo XIIII°. Dominus tecum virorum fortissime. Scri
bitur judicum Sexto quibus verbis celestis nuncius an
gelus domini effatus est illam magni consilii virum ge
deonem" etc.

(a) Forsitan is est, Theodericus de Monasterio, Theologus coloniens. qui vixit Sec. XV. et scripsit de vitio proprietatis, at sermonem de necessaria morum in Ecclesiasticis reformatione in Concil. Constant. 1418. habitum. vide etiam Hattyheim Bibl. Colon. pag. 302.

In fine collationis Orator imperatori singulariter commendat universitatem, Ecclesiam, Clerum, et civitatem coloniensem.

Joan. de novo lapide collatio.

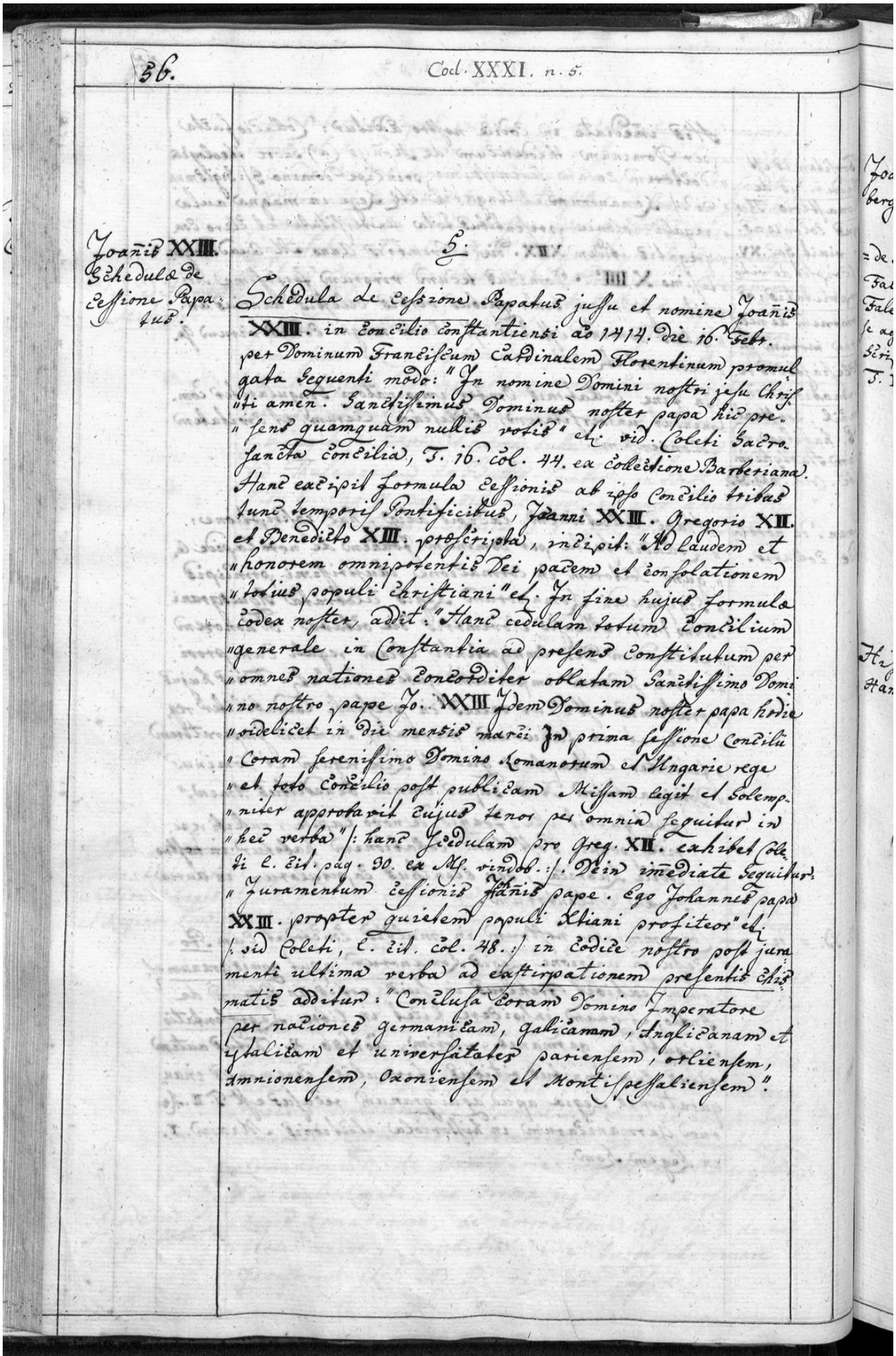
Hanc II collationem excipit alia, hac inscriptione:
" Collacio facta per Dominum Joannem III de novo Lapide ca
num Doctorem in coronacione illustrissimi principis
Sigismundi Romanorum Regis celebrata Aquisgrani
Anno 1414. Mensis Novembris die octava. Ad honorem
et laudem Dei Omnipotentis etiam regali cum provi
dentia factum imperium gubernatur" etc. Finis hujus
orationis est: " ut valeas in presenti laudabiliter reg
nare et in futurum mereatis Sumum Imperatorem
feliciter contemplari qui est Rex regum et Dominus
Dominantium Deus Super omnia benedictus Amen."

Quis fuerit iste Joannes, de novo lapide, nullibi repe
rire potui. Post hanc collationem habetur in nostro
codice Rubrica, seu Elenchus capitulorum in aurea
Bulla contentorum.

N. B. = de — Ceremoniale nostrum in multis concordat cum Pro
cessu in unctione Regis Romanorum apud aquisgranum, q.
quem exhibet Freherus in suis notis in Petrum de
Andlo, et quam inspicere licet in libro: Representatio
Reipublicæ germanie. Norim. ao 1656. 4. Totus autem
actus cum omnibus ritibus, formulis, ceremoniis inau
gurationis Regis apud aquisgranum recusus est T. II. Re
rum germanicarum in historiola electionis Maxim. I.
in Regem Rom.

**Seitenstetten, Benediktinerstift, Cod. 31 [heute: Cambridge/USA, Harvard University, Houghton Library,
MS Lat. 121]**

, 56.

Joannis XXIII. Schedula de cessione Papae: 4us.

Schedula de cessione Papatus jussu et nomine Joannis XXIII. in concilio constantiensi ao 1414. die 16. Febr. per Dominum Franciscum Cardinalem Florentinum promulgata sequenti modo: "In nomine Domini nostri jesu Christi amen. Sanctissimus Dominus noster papa hic presens quamquam nullis votis" cf. vid. Coleti Sacro. Sancta concilia, T. 16. col. 44. ea collectione Barberiana. Hanc accipit formula cessionis ab ipso Concilio tribus tunc temporis Pontificibus, Joanni XXIII. Gregorio XII. et Benedicto XIII. proscripsa, indipit: "Ad laudem et honorem omnipotentis Dei pacem et consolationem totius populi christiani" cf. In fine hujus formulae codex noster, addit: "Hanc cedulam totum concilium generale in Constantia ad presens constitutum per omnes nationes concorditer oblatam Sanctissimo Domino nostro papae Jo. XXIII Idem Dominus noster papa hodie videlicet in die mensis martii in prima sessione concilii coram sereniss. Domino Romanorum et Hungariae rege et toto concilio post publicam Missam legit et solemniter approbavit cujus tenor pes omnia sequitur in hei verba" /: hanc Cedulam pro Greg. XII. exhibet Coleti l. cit. pag. 30. ea Mss. vindob. :/. Dein immediate sequitur. "Juramentum cessionis Joannis papae. Ego Johannes papa XXIII. propter quietem populi Xtiani profiteor" cf. /. vid Coleti, l. cit. col. 48. :/ in codice nostro post juramenti ultima verba ad exstirpationem presentis schismatis additur: "Concluса coram Domino Imperatore per nationes germanicam, gallicanam, Anglicanam et Italicam et universitates parisiensem, orlienensem, Amnionensem, Oxonienensem et Montispessulanensem".

Seitenstetten, Benediktinerstift, Cod. 31 [heute: Cambridge/USA, Harvard University, Houghton Libr

Österreichische Akademie der Wissenschaften, Institut für Mittelalterforschung, Abteilung Schrift- und Buchwesen: manuscripta.at - Mittelalterliche Handschriften in österreichischen Bibliotheken
Permalink: manuscripta.at/?ID=1729

Handschriftencensus - Eine Bestandsaufnahme der handschriftlichen Überlieferung deutschsprachiger Texte des Mittelalters: http://www.handschriftencensus.de/9643